

Școala

Astăzi am primit o scrisoare de la tata. Era trist, fiindcă observase cât de puțin apreciam școala și învățătura. Mi-a

deschis ochii și mi-am dat seama că mulți oameni săraci și necăjiți și-ar fi dorit să învețe carte la vârsta mea. Și, chiar dacă

au lucrat din greu toată săptămâna, se duc totuși duminica la școală să învețe. La fel fac și soldații, după ce vin de la exerciții, la fel învață și băieții muți sau orbi, și nimeni nu se mai plânge că școala este grea și cere multe ore de studiu, adesea până seara târziu. Tata mi-a adus aminte că nu doar eu merg la școală, ci mii de elevi de vârsta mea, și nu doar în orașul sau în țara mea, ci în toată lumea. Ca să ajungă la școală, atâția copii trebuie să înfrunte zăpada, frigul sau soarele arzător, dar nu se plâng, pentru că toți știu că, fără școală, omenirea ar cădea din nou în barbarie.

pe bancă. Au început să apară primele note mici, iar acest lucru îl amări mai ales pe tatăl lui Giulio, care spera că băiatul se va ține de școală.

— Giulio, de ce mă superi și nu mai înveți ca înainte? Știi foarte bine că ne-am pus toată încrederea în tine, și tu nu faci

decât să ne dezamăgești. Profesorul mi se plânge că nu te mai străduiești îndeajuns și ești neatent la ore!

În Giulio se ducea o luptă grea: să spună sau nu adevărul? Dacă ar recunoaște că lucrează noaptea, tatăl lui s-ar împotrivi, iar banii ar fi din nou puțini. Așa că păstră secretul, promițând că va învăța mai temeinic.

Timpul trecea, iar notele nu se îndreptau. Tatăl lui era atât de mâhnit, încât abia dacă-i mai vorbea lui Giulio. Băiatul însă continua să lucreze, fericit că-și poate ajuta tatăl să câștige mai mulți bani.

Mergeam și eu, fără prea mare tragere de inimă, pentru că încă mă gândeam la zilele însorite și fără griji petrecute

la țară. Profesorul meu dintr-a doua, cu părul roșcat și zburlit, mereu vesel și plin de viață, mă salută la intrare.

— Deci, dragă Enric, putem spune că ne-am despărțit pentru totdeauna, nu-i așa? Tu vei merge la clasa a treia, la

etajul doi, iar eu voi rămâne aici, cu noii mei elevi de clasa a doua.

M-au întristat vorbele lui, pentru că